

بررسی تأثیر ارزش‌های فرهنگی بر هویت ملی: نمونه مورد مطالعه: شهر وندان شهر کرمان

حمید نساج^۱

راضیه مهرابی کوشکی^۲

محمود رضا رهبر قاضی^۳

مهدیه پور رنجبر^۴

تاریخ دریافت: ۹۳/۰۶/۰۳

تاریخ پذیرش: ۹۴/۲/۱۶

چکیده

هویت ملی فراگیرترین و مهم‌ترین سطح هویت در تمام نظام‌های اجتماعی است که بر کلیه حوزه‌های فرهنگ، اجتماع و سیاست تأثیرگذار است. پژوهش حاضر با علم به اهمیت هویت ملی به عنوان مهم‌ترین مؤلفه نظام و انسجام اجتماعی، به بررسی معرفه‌های هویت ملی پرداخته است. در این راستا، تأثیر ارزش‌های فرهنگی بر نگرش شهر وندان به هویت ملی مورد مطالعه قرار گرفته است. تحقیق حاضر از نوع پیمایشی و اطلاعات مورد نیاز طریق پرسش‌نامه محقق‌ساخته جمع آوری شده است. تحقیق جامعه‌آماری جوانان ۱۶ تا ۴۰ سال شهر کرمان هستند که از این تعداد ۲۷۰ نفر به عنوان نمونه، انتخاب و مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج تحقیق حاکی از آن است که میزان ارزش‌های جمع‌گرایی، پدرسالاری، فاصله قدرت و اجتناب از عدم اطمینان در حد نسبتاً بالای قرار دارد. از سوی دیگر، هویت ملی شهر وندان نیز بالاتر از حد متوسط است. همچنین یافته‌ها نشان می‌دهد که تأثیر متغیرهای جمع‌گرایی و فاصله قدرت بر میزان هویت ملی شهر وندان معنی دار است و ضریب وجهت تأثیر این دو متغیر بر هویت ملی مثبت است. به عبارت دیگر، افرادی که دارای ارزش‌های فرهنگی جمع‌گرایانه هستند، نسبت به کسانی که ویژگی‌های فردگرایانه دارند، از میزان هویت ملی بیشتری برخوردارند و احتمال بیشتری وجود دارد که در طبقات بالاتر هویت ملی فرار بگیرند. همچنین نتایج نشان می‌دهد که افرادی که دارای ارزش‌های فرهنگی با میزان فاصله قدرت زیاد هستند، نسبت به کسانی که ویژگی‌های فرهنگی با میزان فاصله قدرت کم دارند، از میزان هویت ملی بیشتری برخوردارند. یافته‌ها نشان می‌دهد که متغیرهای ریسک‌پذیری و پدرسالاری تأثیری بر میزان هویت ملی شهر وندان ندارد.

کلیدواژه: جمع‌گرایی / فردگرایی، پدرسالاری / زن‌سالاری، توزیع قدرت / فاصله قدرت، اجتناب از عدم اطمینان / ریسک‌پذیری، هویت ملی

۱. استادیار گروه علوم سیاسی دانشگاه اصفهان.

۲. دانشجوی دکتری گروه علوم سیاسی دانشگاه اصفهان.

۳. استادیار گروه علوم سیاسی دانشگاه اصفهان.

۴. کارشناسی ارشد علوم سیاسی، دانشگاه اصفهان.

rahbargazi@gmail.com

m.purranjbar@gmail.com

بیان مسئله

هويت به عنوان يكى از مهم ترین مؤلفه های کليدي علوم انساني و اجتماعي، در دهه های اخیر مورد توجه صاحب نظران و دانشمندان قرار گرفته است. فرهنگ انگلسيسي آكسفورد^۱ هويت را به معنى شخصيت يا وجود عيني افراد يا اشخاص آورده است (فرهنگ آكسفورد: ۲۰۰۱: ۳۹۳). همچين استوارت هال^۲ با رو يکري هگلى، هويت را روندي سيال مى داند که عاملی برای شناخته شدن محسوب مى شود (هال، ۱۹۹۱: ۳۶). ويليام جيمز^۳ (به نقل از محسنی، ۱۳۷۵) هويت را مفهومي مى داند که فرد از خود به عنوان يك شخص دارد و اين مفهوم ناشي از تجربه تداوم و تمایز است. يعني، خود در طی زمان يکسان باقى مى ماند و در عین حال از ديگران متمايز است. به نظر گيدنزي هويت عبارت است از خود آن طوري که شخص از خودشتعريف مى كند. انسان از طریق کنش متقابل با ديگران است که هويتش را ایجاد مى كند و در جريان زندگی، پیوسته آن را تغيير مى دهد؛ هويت امر پايداري نیست، بلکه يك پدیده پويا و سيال و همواره در حال ایجاد شدن و عوض شدن است (گيدنزي، ۱۳۸۵: ۸۱). جنكينز^۴ معتقد است که هويت دو معنای اصلی دارد: اولين معنای آن بيانگر مفهوم تشابه مطلق است: اين با آن مشابه است. معنای دوم آن به معنای تمایز است که با مرور زمان سازگاري و تداوم را فرض مى گيرد. به اين ترتيب، مفهوم هويت به طور همزمان ميان افراد يا اشيا دو نسبت محتمل برقرار مى سازد: از يك طرف، شباهت و از طرف ديگر تفاوت (جنكينز، ۱۳۸۱: ۱۴).

بنابراین به نظر مى رسد که دو ديدگاه مهم در خصوص تعريف هويت وجود دارد. روان شناسان اجتماعي- فرنگي و جامعه شناسان مى خواهند بر اين واقعيت تأكيد کنند که احساس هويت به واسطه ديالكتيك ميان فرد و جامعه شكل مى گيرد. آنها کم و بيش مى پذيرند که هويت معمولاً در نگرش ها و احساسات افراد نمود مى يابد، ولی بستر شكل گيري آن زندگي جمعي است. در اين راستا، از ديدگاه ميد تصويري که فرد از خود مى سازد و احساسی که نسبت به خود پيدا مى کند بازتاب نگرشی است که

1. Oxford
2. Stewart Hall
3. William James
4. Jenkins

دیگران از او دارند (گل محمدی، ۱۳۸۱: ۲۲۳). اما بیشتر روان‌شناسان و نظریه‌پردازان شخصیت، هویت را در درجه نخست امری فردی و شخصی می‌دانند. البته اکثر این دسته از نظریه‌پردازان، هویت اجتماعی را انکار نمی‌کنند، بلکه از این دیدگاه، هویت عبارت است از «احساس تمایز شخصی، احساس تداوم شخصی و احساس استقلال شخصی» (همان: ۲۲۲).

در این میان، یکی از مهم‌ترین انواع هویت، هویت ملی است؛ زیرا نقشی تعیین‌کننده در حوزه‌های فرهنگ، اجتماع، سیاست و حتی اقتصاد دارد. به عبارت دیگر، هویت ملی فرآگیرترین و در عین حال مشروع‌ترین سطح هویت در همه نظام‌های اجتماعی، جدا از گرایش‌های عقیدتی است (চন্দ্ৰ এজলাল، ۱۳۸۴: ۱۰۴). در واقع هویت ملی اصلی‌ترین سنت و حلقة ارتباطی بین هویت‌های خاص محلی و هویت‌های عام فراملی است (حاجیانی، ۱۳۷۹: ۱۹۷).

آشوری استدلال می‌کند که هویت ملی نوعی آگاهی جمعی است؛ یعنی آگاهی از تعلق به ملت که آن را «آگاهی ملی» می‌خوانند. آگاهی ملی، اغلب پدیدآورنده حسن وفاداری، شور، و دلبستگی افراد به عناصر تشکیل‌دهنده ملت (نژاد، زبان، سنت‌ها و عادات‌ها، ارزش‌های اجتماعی، اخلاقی، و به‌طورکلی فرهنگ) است و گاه موجب بزرگداشت مبالغه‌آمیز از آنها و اعتقاد به برتری این مظاهر بر مظاهر ملی دیگر ملت‌ها می‌شود (آشوری، ۱۳۸۹: ۳۱۹). همچنین باوند (۱۳۷۷) معتقد است که هویت ملی فرایند پاسخگویی آگاهانه یک ملت به پرسش‌هایی درباره خود، گذشته، کیفیت، زمان، تعلق، خاستگاه اصلی و دائمی، حوزهٔ تمدنی، جایگاه سیاسی، اقتصادی و فرهنگی، و ارزش‌های ملهم از هویت تاریخی خود است. به‌طورکلی، می‌توان گفت که هویت ملی به معنای احساس تعلق و وفاداری به عناصر و نمادهای مشترک در اجتماع ملی و در میان مرزهای تعریف‌شده سیاسی است (بوسفی، ۱۳۸۰: ۱۷).

بسیاری از محققان به وجود رابطهٔ بین فرهنگ و هویت ملی اشاره کرده‌اند. در این راستا، برای مثال معینی علمداری معتقد است که سازوکار اصلی که هویت ملی براساس آن شکل می‌گیرد شامل ارزش‌ها، طرز‌تلقی‌ها و شناسایی‌های فرد از جهان است. این سازوکارها زمانی عمل می‌کنند که عوامل هویت‌ساز مانند یک سیستم در کنار هم قرار گرفته باشند، به‌نحوی که عناصر مختلف‌شان با هم‌دیگر در تقابل نباشند و هیچ‌کدام با

یکدیگر تعارضی پیدا نکنند. وی استدلال می‌کند که جهان‌بینی، دین و فرهنگ از عمدات‌ترین عوامل هویت‌ساز در سطح ملی بهشمار می‌روند (میرمحمدی، ۱۳۸۳: ۴۹-۵۰). به عبارت دیگر، به اعتقاد معینی علمداری هویت ملی در خدمت بازسازی و تسلط یک فرهنگ خاص عمل می‌کند. از این نظر می‌توانیم اذعان داشته باشیم که هویت در خدمت فرهنگ قرار دارد. یعنی هویت در عرصه فرهنگ و چارچوب‌های گفتمانی قدرت، آشکار می‌شود. پس این رابطه نمی‌تواند یک رابطه یک‌سویه باشد ... بلکه ... خود فرهنگ ... هم می‌تواند در شکل دادن به هویت‌ها نقش متقابلی داشته باشد (همان: ۵۵-۵۶).

دوورزه^۱ (۱۹۵۴) تعریف ملت به عنوان «مجموعه فرهنگی» را کلی‌ترین و صحیح‌ترین تعریف می‌داند؛ زیرا فرهنگ ملی دارای اصالت بر جسته‌ای است و هویت‌های ملی مهم‌ترین و مشخص‌ترین مجموعه‌های فرهنگی هستند. هانتینگتون^۲ (۲۰۰۴) معتقد است که ارزش‌های فرهنگی به طور مشخص بر فرایندهای نظری هویت تاریخی، ملی، تمدنی و خانوادگی اثرگذارند. زیرا ارتباط ارزش‌های فرهنگی با هویت‌های مذکور از طریق ایجاد بینش و تحول شناختی، امری امکان‌پذیر است. همچنین گل محمدی (۱۳۸۱) در کتاب «جهانی شدن، فرهنگ، هویت» استدلال می‌کند که در جوامع سنتی انسان‌هایی که در دنیای شکل‌یافته با فرهنگی معین قرار می‌گرفتند، خود به خود و منفعانه وارث هویت و نظام معنایی آماده و از پیش موجود می‌شوند. این توانایی چشمگیر فرهنگ در عرصه هویت‌سازی و معنابخشی، در درجه نخست از پیوند تنگاتنگ فرهنگ با مکان و سرزمین ناشی می‌شود.

بنابراین به نظر می‌رسد که هویت و مخصوصاً هویت ملی رابطه نزدیک و تنگاتنگی با مقوله فرهنگ دارد. چه اینکه فرهنگ مجموعه‌ای است از ارزش‌ها، سنت‌ها، آداب و رسوم، میراث و تاریخ مشترک که در طول زمان از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌شود. فرهنگ دیدگاه و نگرش انسان را به خود جامعه و طبیعت، شکل و جهت می‌بخشد. انسان از طریق فرهنگ با جهان بیرون رابطه پیدا می‌کند و از درون آدمی به جهان طبیعت و جامعه گشوده می‌شود. در حقیقت، هویت در پرتو فرهنگ «معنا» پیدا می‌کند و بدون درک درست ارزش‌ها و هنگارهای فرهنگی، رفتار انسان از معنا تهی خواهد

1. Duverger
2. Huntington

بود. فرهنگ پدیده‌های اجتماعی و سیاسی را فهم‌پذیر می‌کند و آدمی را از سقوط به ورطه پوچی و سردرگمی باز می‌دارد. به عبارت دیگر، شناخت جهان بر مبنای انگاره‌های ذهنی و الگوهای فرهنگی امکان‌پذیر است.

در این راستا، به نظر می‌رسد که پژوهش‌های کمی در زمینه رابطه هویت ملی و ارزش‌های فرهنگی صورت گرفته است و در صورت انجام نیز هویت ملی را در ارتباط با مسائلی همچون احساس محرومیت، آموزش شهریوندی، هویت قومی، و موضوعاتی این چنین بررسی کرده‌اند. از طرف دیگر، عوامل فرهنگی نقش مهمی در فرایند جامعه‌پذیری دارند؛ فرایندی که از طریق آن بسیاری از ارزش‌ها و هنجره‌ها به فرد القا می‌شود. به عبارت دیگر، فرهنگ را باید مهم‌ترین و غنی‌ترین منبع هویت دانست. افراد و گروه‌ها همواره با توسل به اجزا و عناصر فرهنگی گوناگون هویت می‌یابند؛ زیرا این اجزا و عناصر توانایی چشمگیری در تأمین نیاز انسان‌ها به متمایز بودن و ادغام شدن در جمع دارند. لذا در این پژوهش سعی می‌شود تا از سویی به بررسی وضعیت هویت ملی و نگرش‌های فرهنگی جوانان شهر کرمان پرداخته شود و از سوی دیگر بررسی تأثیر نگرش‌های فرهنگی بر هویت ملی جوانان به عنوان یک گروه اجتماعی مهم مورد تحلیل قرار گیرد.

بررسی تأثیر ارزش‌های فرهنگی ...

مبانی نظری

به نظر می‌رسد یکی از نظریاتی که به تأثیر پدیده‌های فرهنگی بر هویت افراد اشاره می‌کند، روان‌شناسی فرهنگی است. روان‌شناسی فرهنگی، کوششی میان‌رشته‌ای بین روان‌شناسی، جامعه‌شناسی و مطالعات فرهنگی است. روان‌شناسی فرهنگی به این واقعیت می‌پردازد که فرهنگ فرد، سنت‌ها، زبان و جهان‌بینی او، چگونه در نمادهای ذهنی، هویتی و فرایندهای شناختی او تأثیر دارند. در حالی که روان‌شناسی اجتماعی بر روی عملکرد شخص در داخل گروه‌های محلی تأکید دارد، روان‌شناسی فرهنگی بر روی عملکردهای فرهنگی تأکید می‌کند. به عبارت دیگر، روان‌شناسی فرهنگی رویکردي منحصر به فرد و جدید در درون روان‌شناسی است که افراد را به عنوان کنشگرانی اجتماعی در نظر می‌گیرد (مید، ۱۹۳۴: ۷۸). این رهیافت سعی می‌کند تا بینان‌های روان‌شناختی و اجتماعی را به شکلی تجربی در هم ادغام کند (ماسکوویچی، ۱۹۸۸: ۲۱۱). از چشم‌انداز

روان‌شناسی فرهنگی، از یکسو افراد عناصری زیست‌شناختی هستند و به همین دلیل آنها دارای رفتارهایی زیست‌شناختی و فراگشتی هستند. از سوی دیگر، انسان‌ها به ناگزیر موجوداتی اجتماعی و فرهنگی نیز هستند. به عبارت دیگر، انسان‌ها به دلیل تأثیر شیوه‌های خاص فرهنگی تفکر، احساس و رفتارهای منحصر به فردی دارند (نیسبت و کوهن، ۱۹۹۶).

روان‌شناسی فرهنگی با مبانی ذات‌گرایانه به فرایند فعال تغییر شکل هستی‌های بیولوژیک به هستی‌های اجتماعی می‌پردازد. بدین ترتیب در فرایند فعالیت‌های فرهنگی، «دیگری» به عنوان بخشی از دینامیک فرد عمل می‌کند و رفتارهای او را وساطت و تنظیم می‌کند. به عبارت دیگر، بسترها و فرایندهای اجتماعی رفتارهای انسانی را مقید می‌سازند و به نظام معانی که باعث سازمان‌دهی نظام‌های رفتاری می‌شود، شکل می‌بخشد (هالول، ۱۹۵۵).

به نظر می‌رسد که در فرایند تغییر شکل فرهنگی و اجتماعی دو امر مهم وجود دارد: اولاً افراد موجوداتی منفک از بسترها اجتماعی نیستند و ثانیاً فضاهای اجتماعی بیرون از موجودات انسانی قرار ندارند. به عبارت دیگر، بسترها اجتماعی محصول فعالیت‌های انسانی به شمار می‌رود. بنابراین همان‌طور که بروونر^۲ نیز استدلال می‌کند، روان‌شناسی را نمی‌توان صرفاً بر اساس سطح تحلیل فردی تبیین کرد (برونر، ۱۹۹۰). بدین ترتیب رهیافت روان‌شناسی فرهنگی با در هم آمیختن ذهن و بسترها فرهنگی استدلال می‌کند که ماهیت روان‌شناختی موجودات انسانی می‌تواند در طول زمان و مکان تغییر کند (شودر^۳، ۱۹۹۳).

بنابراین روان‌شناسان فرهنگی معتقدند که منابع هویتی نمی‌تواند صرفاً در درون مغز و یا جسم قرار گیرد. در این راستا، وندیت^۴ معتقد است که هیچ تفکر، قضاوت، ارزیابی و هویتی به لحاظ روش‌شناختی نمی‌تواند از پایگاه‌ها و بیان‌های اجتماعی و فرهنگی خود مجزا باشد (گرامان^۵، ۱۹۸۶). همچنین لوریا^۶ (۱۹۸۱) استدلال می‌کند که

1. Hallowell
2. Bruner
3. Shweder
4. Vendit
5. Ghraman
6. Luria

دانشمندان به منظور توضیح و تبیین اشکال پیچیده هویت انسانی باید به فراسوی ارگانیسم انسانی حرکت کنند. محققان باید سعی کنند تا بنیان‌های آگاهی و هویت را نه در فرایندهای ذهن انسان و نه در اعمق روح، بلکه در شرایط بیرونی از قبیل اشکال اجتماعی و تاریخی زندگی جست‌وجو کنند.

البته در درون رویکرد روان‌شناسی فرهنگی رهیافت‌های مختلفی وجود دارد که یکی از مهم‌ترین آنها رهیافت بُعدی^۱ است. هافستد^۲ (۱۹۹۰) عوامل نوسان در هویت‌ها و ادراک‌های افراد را از طریق منابعی از قبیل بسترهاي اجتماعي-فرهنگي تبیین می‌کند. طرفداران رهیافت بُعدی استدلال می‌کنند که برای افزایش قدرت تبیین‌گری متغیر فرهنگ، آن را باید به عنوان یک ساختار پیچیده و چندبعدی در نظر گرفت که می‌تواند از طریق برخی ابعاد خاص دیگر مورد ارزیابی قرار گیرد. هرچند تفاوت‌های فرهنگی می‌توانند باعث فهم بهتر ارزش‌ها، اعتقادات و جهت‌گیری‌های بنیادین در بسترهاي اجتماعي خاصی شوند، اما خود تفاوت‌های فرهنگی می‌توانند از طریق توصیف فرهنگ‌ها بر اساس مجموعه‌ای از ابعاد و الگوهای فرهنگی بهتر مورد ارزیابی قرار گیرند (تریاندیس، ۱۹۸۹). تریاندیس این ابعاد و الگوها را علائم فرهنگی می‌نامد؛ متغیرهایی که می‌توانند به عنوان پارامترهای نظریات روان‌شناسانه استفاده شوند. این علائم فرهنگی از ترکیب رویکردها، اعتقادات، هنجارها، نقش‌ها و ارزش‌های مشترک توسط اعضا در فضای فرهنگی معین به وجود می‌آیند و می‌توانند تحت مجموعه‌ای از مضمون‌مرکزی سازمان‌دهی شوند (تریاندیس، ۱۹۹۶). بنابراین تأثیر فرهنگ بر روی هویت از طریق خلق الگوهای خاص فرهنگی تعریف می‌شود.

از نظر هافستد (۱۹۸۰) فرهنگ در فعالیت‌های بشر نقش بسیار وسیعی را ایفا می‌کند و بر زمینه‌های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی زندگی انسان تأثیرگذار است. از نظر وی فرهنگ همانند «چسبی» است که اعضای سازمان یا مردم یک کشور را به یکدیگر پیوند می‌دهد و به آنها هویت می‌بخشد. به دلیل اثر فرهنگ بر هویت‌ها و فعالیت‌های اجتماعی، کسب شناخت از ماهیت فرهنگ و نحوه تأثیرگذاری آن بر فعالیت‌ها بسیار ضروری است. از دیدگاه هافستد (همان)، بُعدهای ارزشی مطرح در

1. Dimensional Approach

2. Hofstede

3. Triandis

یک فرهنگ (الکوهای خاص فرهنگی)، درونی ترین بخش یک فرهنگ به شمار می‌روند که فرهنگ‌ها بر پایه آنها از یکدیگر متمایز می‌شوند. از دیدگاه هافستد این بعدهای ارزشی شامل چهار مورد زیر هستند:

۱. فاصله قدرت: فاصله قدرت حدی است که افراد، مؤسسات و سازمان‌های کم قدرت می‌پذیرند که قدرت به طور نابرابر توزیع شود. در کشورهایی که افراد آن به طور کورکرانه از دستورات مافوق‌های خود پیروی می‌کنند، فاصله قدرت زیاد است. در بعضی از جوامع که فاصله قدرت زیاد است، حتی در سطوح عالی سازمان نیز اطاعت محض از مافوق‌ها دیده می‌شود. کشورهای مکزیک، کره شمالی و هند از جمله کشورهایی هستند که فاصله قدرت در آنها زیاد است. اما در کشورهایی که فاصله قدرت کم است، سازمان‌ها و ساختارهای اجتماعی-سیاسی غیرمتمرکز و دارای ساختار مسطح‌تری هستند و نیروهای انسانی دارای شرایط احراز شغلی بالایی هستند.

۲. اجتناب از عدم اطمینان: حدی است که افراد احساس می‌کنند که در موقعیت‌های مبهم مورد تهدید قرار می‌گیرند. در کشورهایی که افراد آن عدم اطمینان را دوست ندارند، نیاز به امنیت در آنها بالاست و به تخصص‌ها و دانش اعتقاد زیادی دارند. کشورهای آلمان، راپن و اسپانیا این گونه هستند. در فرهنگ‌هایی که کمتر از عدم اطمینان اجتناب می‌کنند، افراد تمایل به ریسک‌پذیری دارند؛ همانند دانمارک و بریتانیای کبیر. در چنین فرهنگی افراد سازمان برای کارهایی که انجام می‌دهند پاسخگو هستند و تشویق می‌شوند تا خلاقيت بيشتری از خود نشان دهند.

۳. فردگرایی: فردگرایی عبارت است از تمایل افراد به مراقبت از منافع صرفاً خود و خانواده‌شان. هافستد این تفاوت فرهنگی را روی یک پیوستار اندازه‌گیری می‌کند که در یک طرف طیف فردگرایی و در طرف دیگر جمع‌گرایی قرار دارد. جمع‌گرایی عبارت است از تمایل افراد به وابستگی به گروه‌ها یا اجتماعات و مراقبت از یکدیگر به‌ازای تعهدی که افراد نسبت به یکدیگر احساس می‌کنند. هافستد دریافت که کشورهای ثروتمند فردگرایی بیشتری دارند و در کشورهای فقیرتر فرهنگ جمع‌گرایی بیشتر است.

۴. مردسالاری: هافستد مردسالاری را این گونه تعریف کرده است: موقعیتی که ارزش‌های غالب در جامعه عبارت‌اند از: پول، موفقیت و چیزهای مادی. هافستد این بعد

بررسی تأثیر
ارزش‌های فرهنگی...
بررسی تأثیر

را روی یک پیوستار اندازه‌گیری می‌کند که در یک سوی آن مردسالاری و در سوی دیگر زن‌سالاری قرار دارد. به عقیده هافستد زن‌سالاری عبارت است از موقعیتی که ارزش‌های غالب در جامعه عبارت‌اند از: به فکر دیگران بودن و کیفیت زندگی. به عبارت دیگر، مردگرایی به معنای گرایش افراد جامعه به برتری طلبی، قهرمان‌پروری و دلاوری است. در مقابل، زن‌گرایی به معنای گرایش افراد جامعه به برقراری ارتباط، تواضع و فروتنی، مراقبت از ضعیف‌ترها و بهبود کیفیت زندگی است (هافستد، ۱۹۸۰: ۳۲).

در خصوص بررسی رابطه فردگرایی/جمع‌گرایی با هویت ملی که هر دو از عناصر فرهنگی هستند، می‌توان به مطالعات ناواچوکا و همکاران^۱ (۱۹۹۳) اشاره کرد که با استفاده از نظریات هافستد در جهت استنباط گزاره‌های خاص فرهنگی مرتبط با مسائل هویت ملی تلاش کردند. همچنین رابرتسون و فادیل^۲ (۱۹۹۹) به اکتشاف برخی از جنبه‌های ارتباط ابعاد فرهنگی و فردگرایی/جمع‌گرایی پرداختند و استدلال کردند که فردگرایی/جمع‌گرایی رابطه نسبتاً قوی‌ای با هویت قومی و ملی و تعهد افراد به آن دارد؛ به گونه‌ای که تلاش برای کسب هویت قومی و ملی امری جمع‌گرایانه است، در حالی که تلاش فردگرایانه به همبستگی‌های قومی و ملی توجهی ندارد. همچنین، ایگلی^۳ (۱۹۸۷) استدلال می‌کند که تفاوت‌های جنسیتی با تقسیم کار بین زنان و مردان آغاز می‌شود. ایگلی گمان می‌کند که تفاوت‌های زیستی بین مردان و زنان در ایجاد نقش‌های کاری متفاوت در محیط‌های اجتماعی و اقتصادی تأثیر دارد. تفاوت در تقسیم کار به تفاوت در انتظارات از نقش جنسیتی منجر می‌شود. به عبارت دیگر، تقسیم متفاوت کار بین زنان و مردان سبب شکل‌گیری باورها و مهارت‌های متفاوت بین آن دو می‌شود. در نهایت، انتظارات نقش جنسیتی و مهارت‌ها و باورهای جنسیتی سبب ایجاد تفاوت‌های جنسیتی در رفتارهای اجتماعی نظیر انواع مختلف هویت می‌شود. هوق و تری^۴ (۲۰۰۰) نیز معتقدند که هویت ملی رابطه تنگاتنگی با میزان اجتناب از عدم اطمینان در جوامع دارد. آنها استدلال می‌کنند که ارزش فرهنگی اجتناب از عدم اطمینان می‌تواند تأثیر نسبتاً قوی‌ای بر روی هویت ملی از طریق هنجارهای اجتماعی

1. Nwachukwu et. al.

2. Robertson and Fadil

3. Eagly

4. Hogg and Terry

داشته باشد. افرادی که از عدم اطمینان بالا اجتناب می‌کنند، به دلیل فرار از موقعیت‌های پر خطر، احتمالاً تعهد بیشتری در قبال هنگارهای ملی خواهند داشت. بنابراین زمانی که فرد نمی‌تواند موقعیت‌های مبهم را تحمل کند، احتمالاً به سمت منابع مستحکم هنگارهای ملی حرکت خواهد کرد؛ امری که می‌تواند باعث تقویت هویت ملی در بین این افراد شود. فاصله قدرت نیز گاه در میان مؤلفه‌های سازنده هویت ملی قرار می‌گیرد. در خصوص هویت ایرانیان احمدی معتقد است که یکی از عمدت‌ترین عناصر تشکیل‌دهنده هویت ملی ایرانی که در میراث تاریخی و ادبی بازتاب یافته، تداوم دولت ایرانی است؛ نظامی سیاسی که از فرمانده و حاکم عادل و قدرتمند و فرمانبران و رعایای بهره‌مند از موهبت دولتی آرمانی تشکیل شده است. لذا همواره در تاریخ و ذهنیت ایرانیان فاصله‌ای پذیرفته شده میان قدرت و مردم وجود دارد و در صورتی که بر محور عدالت تداوم یابد، محترم شمرده و پاسداری می‌شود (احمدی، ۱۳۸۲: ۳۱-۳۳).

علاوه بر آنچه گفته شد، در کل پیوند میان ارزش‌های فرهنگی و هویت ملی امری است که در بطن تعاریف موجود خودنمایی می‌کند. به طور کلی، در میان انواع هویت، از هویت ملی با عنوان هویت محوری^۱ یاد می‌کنند و آن را در صدر انواع هویت جمعی قرار می‌دهند. پیوند این پدیده سیاسی و اجتماعی با همبستگی ملی و حفظ یا از هم‌گسیختگی مرزهای سرزمینی، آن را یکی از مهم‌ترین موضوعات پژوهشی کرده است (احمدی، ۱۳۷۷؛ همو، ۱۳۸۳: ۱۶۹) در مقام تعریف، به احساس تعلق، افتخار، تعهد، وفاداری و یا تکلیف فرد با ضمیر «ما» به عناصر و نمادهایی نظری تاریخ، سرزمین، دین، مفاخر فرهنگی، دولت، زبان و ادبیات ملی هویت ملی گفته می‌شود. همان‌گونه که هویت، هم‌زمان دو نسبت احتمالی شباهت و تفاوت را میان افراد یا گروه‌ها برقرار می‌کند (جنکیز، ۱۳۸۱: ۵) هویت ملی نیز معرف احساس همسانی، تشابه، تعلق و وفاداری افراد به گروه‌های ملی یا واحدهای جمعی نظری ملت (خودمان) و در عین حال بیانگر تفاوت، ناهمسانی و تمایز با سایر واحدهای جمعی (دیگران) است. برخی موقع این احساس موجب بزرگداشت مبالغه‌آمیز عناصر تشکیل‌دهنده ملت یعنی نژاد، زبان، سنت‌ها و عادت‌ها، ارزش‌های اجتماعی، اخلاقی، و به طور کلی فرهنگ بر مظاهر ملی دیگر ملت‌ها می‌شود (آشوری، ۱۳۷۳: ۱۳۹).

هویت علاوه بر بعد احساسی، واجد بعد شناختی نیز هست. هر میداس باوند معتقد است که هویت ملی فرایند پاسخگویی آگاهانه یک ملت، به پرسش‌هایی درباره خود، گذشته، کیفیت، زمان، تعلق، خاستگاه اصلی و دائمی، حوزه تمدنی، جایگاه سیاسی، اقتصادی و فرهنگی، و ارزش‌های ملهم از هویت تاریخی خود است (باوند، ۱۳۷۷: ۲). به بیان دیگر، هویت ملی شامل آگاهی فرد از شباهت و همسانی خود با سایر اعضای گروه ملی (خودمان) به عنوان یک زبان مشترک و بر مبنای فرهنگ عمومی^۲ مشتمل بر علائم، نمادها، آداب و رسوم و سنت‌های ملی و نیز آگاهی فرد از تمایز و تفاوت خود با سایر گروه‌های ملی (دیگران) است (شهرامن‌با و دیگران، ۱۳۹۳: ۱۲۵).

به طور خلاصه می‌توان گفت که هویت ملی احساس و آگاهی^۳ نسبت به فرهنگ و باورهایی است که در طول زمان و بر اساس تجارب تاریخی و محلی در باور و رفتار سیاسی و اجتماعی بروز و ظهور می‌باید. اساساً زمانی می‌توان از حضور پرنگ هویت ملی در زندگی افراد سخن گفت که به عنوان زبانی مشترک و بر مبنای یک فرهنگ عمومی یعنی نظامی از ایده‌ها، نشانه‌ها، معاشرت و رویه‌های رفتاری مشترک، در میان اعضای یک گروه ملی پذیرفته شده باشد (بارت، ۱۳۸۱: ۱۴؛ هابزباوم، ۱۹۹۲: ۱۰ و گلنر^۴، ۱۹۸۳). البته این آگاهی و شناخت هرگز ثابت و ایستا نیست و روزبه روز و در طول حیات انسان در حال شدن و تحول دائمی است. در واقع هر آنچه به سوالات «کیستم» یا «کیستیم» ملی الصاق می‌شود، در معرض بازتولید، بازبینی و بازتعريف قرار می‌گیرد (کرایپ^۵، ۱۹۹۸، تونیس، ۱۳۸۱). لذا جامعه‌شناسان، پژوهشگران علوم سیاسی و اصحاب فرهنگ همواره آن را مورد رصد و مطالعه قرار می‌دهند و عوامل و مؤلفه‌های تأثیرگذار بر آن را کاوش و شناسایی می‌کنند.

فرضیات پژوهش

۱. فاصله قدرت/توزيع قدرت بر هویت ملی شهروندان تأثیر دارد.
۲. اجتناب از عدم اطمینان/ریسک‌پذیری بر هویت ملی شهروندان تأثیر دارد.

-
1. Common culture
 2. Consciousness
 3. Hobsbawm
 4. Gellner
 5. Craib

۳. فردگرایی-جمعگرایی بر هویت ملی شهروندان تأثیر دارد.
۴. مردسالاری/زنسالاری بر هویت ملی شهروندان تأثیر دارد.

جامعه آماری و روش نمونه‌گیری

پژوهش حاضر از نظر کترول شرایط پژوهش، یک بررسی پیمایشی و از نظر هدف، یک بررسی کاربردی است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه شهروندان شهر کرمان در سال ۱۳۹۳ است. حداقل حجم نمونه در روش لجستیک ترتیبی 100 نفر تخمین زده شده بود، اما موضوع مسلم این است که هرچه تعداد متغیرهای مستقل بیشتر باشد، حجم نمونه نیز باید افزایش یابد. با در نظر داشتن این موضوع و با توجه به اینکه در این پژوهش از 25 متغیر مستقل استفاده شده بود، از حجم نمونه 270 نفری برای بررسی فرضیات پژوهش استفاده شد.

جدول ۱. ویژگی‌های توصیفی نمونه پژوهش

انحراف استاندارد	میانگین	متغیر	درصد فراوانی	متغیر	
				مرد	زن
۷/۴۹	۳۰/۷	سن	۵۵/۶	تحصیلات	تحصیلات
۱۶۳۸۳۳	۱۳۳۹۶۰۳	درآمد ماهیانه به تومان	۴۱/۵		
			۴۵/۹		
			۳۶/۳		
			۱۳/۰		بالا

جدول ۱ ویژگی‌های توصیفی نمونه پژوهش را نشان می‌دهد. تعداد 150 نفر از شرکت‌کنندگان مرد و 112 نفر زن بودند. همچنین 124 نفر از شرکت‌کنندگان سطح تحصیلات پایین، 98 نفر سطح تحصیلات متوسط و 35 نفر سطح تحصیلات بالا داشتند. میانگین و انحراف استاندارد سن افراد شرکت‌کننده به ترتیب ۳۰ سال و $۷/۴$ به دست آمد. همچنین میانگین درآمد برای کل نمونه 1339603 تومان به دست آمد.

ابزار پژوهش

در این پژوهش با توجه به اهمیت موضوع و حساسیت آن از دو پرسش‌نامه ارزش‌های فرهنگی هاست و پرسش‌نامه محقق‌ساخته هویت ملی استفاده شد.

پرسش نامه ارزش‌های فرهنگی هاست: این پرسشنامه مشتمل بر ۲۵ سؤال است که چهار بُعد مردسالاری (زن‌سالاری)، جمع‌گرایی (فردگرایی)، ریسک‌پذیری (اجتناب از عدم اطمینان) و توزیع قدرت (تمرکز قدرت) را مورد سنجش و ارزیابی قرار می‌دهد. سؤال‌های این مقیاس، چهار بعد فرهنگی هاست: را در یک مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت (از نمره ۱ «برای گزینه کاملاً مخالف» تا نمره ۵ «برای گزینه کاملاً موافق») ارزیابی می‌کند. مقیاس مذبور مشتمل بر پنج نمره است که هر نمره به یکی از چهار بعد فرهنگی هاست: اشاره دارد؛ چنان‌که نمره بالا در این چهار بعد (توزیع قدرت، درجه پذیرش ابهام، مردسالاری-زن‌سالاری و فردگرایی-جمع‌گرایی) به ترتیب مؤید گرایش به توزیع قدرت بالا (ساختار سلسله‌مراتبی)، ابهام‌پذیری پایین، جمع‌گرایی و مردانگی و نمره پایین نشانه گرایش به توزیع یکسان قدرت، ابهام‌پذیری بالا، فردگرایی و زن‌سالاری است.

پرسش نامه محقق‌ساخته هویت ملی: ابزار دیگر مورد استفاده در این پژوهش پرسش نامه محقق‌ساخته هویت ملی بود. در این راستا، برای سنجش هویت ملی از پرسش نامه‌ای با طیف لیکرت استفاده شد. این پرسشنامه با بهره‌گیری از مقیاس لیکرت توسط محقق ساخته شد که دارای سی سؤال است. برای تعیین روایی و اعتبار ابزار تحقیق، ابتدا پرسش‌های متعددی توسط چند تن متخصص از استادان علوم سیاسی و علوم اجتماعی طرح و پس از بررسی، تعداد سی سؤال انتخاب شد.

یافته‌های پژوهش

به منظور ارائه تصویر روشن‌تری از وضعیت متغیرهایی که در این پژوهش بررسی شدند، در جدول زیر، برخی یافته‌های توصیفی از قبیل میانگین و انحراف استاندارد ابعاد نگرش‌های فرهنگی و هویت ملی گزارش شده است.

جدول ۲. آماری توصیفی پژوهش

متغیر	تعداد	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف استاندارد
مردسالاری	۲۶۲	۱/۰۰	۵/۰۰	۴/۰۵	۰/۷۰
فردگرایی	۲۶۱	۱/۰۰	۵/۰۰	۴/۰۲	۰/۷۳
ریسک‌پذیری	۲۶۰	۱/۰۰	۵/۰۰	۳/۹۴	۰/۷۰
فاصله قدرت	۲۵۵	۱/۰۰	۵/۰۰	۳/۳۷	۰/۸۲
هویت ملی	۲۵۳	۱/۰۰	۵/۰۰	۳/۶۵	۰/۵۸

برای ارزیابی و سنجش متغیر مردسالاری / زنسالاری از ظرفیت گویه استفاده شده است. این متغیر در سطح سنجش ترتیبی و در قالب طیف لیکرت و به شکل پنج گزینه‌ای طراحی شده بود که بعد از جمع زدن گویه‌های رتبه‌ای، متغیری فاصله‌ای به دست آمد و سپس با میانگین گرفتن از جمع به دست آمده، میانگین مردسالاری / زنسالاری محاسبه شد. نمره ۳ به بالا بیانگر گرایش به مردسالاری و نمره ۰ به پایین، بیانگر گرایش به زنسالاری است. با توجه به جدول فوق می‌توان چنین عنوان کرد که گرایش شهروندان به مردسالاری بیشتر است (میانگین = ۴/۰۵). به عبارت دیگر، گرایش افراد جامعه به برتری طلبی، قهرمان‌پروری و دلاوری بیشتر و گرایش آنها به برقراری ارتباط، تواضع و فروتنی، مراقبت از ضعیفترها و بهبود کیفیت زندگی کمتر است.

برای ارزیابی و سنجش متغیر فردگرایی / جمع گرایی از پنج گویه استفاده شده است. این متغیر در سطح سنجش ترتیبی و در قالب طیف لیکرت و به شکل پنج گزینه‌ای طراحی شده بود که بعد از جمع زدن گویه‌های رتبه‌ای، متغیری فاصله‌ای به دست آمد و سپس با میانگین گرفتن از جمع به دست آمده، میانگین فردگرایی / جمع گرایی محاسبه شد. نمره ۳ به بالا بیانگر گرایش به جمع گرایی و نمره ۰ به پایین، بیانگر گرایش به فردگرایی است. با توجه به جدول فوق می‌توان چنین عنوان کرد که گرایش شهروندان به جمع گرایی بیشتر است (میانگین = ۴/۰۲). بنابراین در نمونه مورد بررسی و فادراری از هر چیزی مهم‌تر است و بر سایر قواعد و قوانین اجتماعی مستولی است، جامعه روابط قوی را ترویج می‌کند تا هرکسی در برابر اعضای گروهش مسئولیت‌پذیر باشد. در این گونه جوامع سرپیچی به خجالت و از دست رفتن وجهه و آبرو منجر می‌شود.

برای ارزیابی و سنجش متغیر اجتناب از عدم اطمینان از پنج گویه استفاده شده است. این متغیر در سطح سنجش ترتیبی و در قالب طیف لیکرت و به شکل پنج گزینه‌ای طراحی شده بود که بعد از جمع زدن گویه‌های رتبه‌ای، متغیری فاصله‌ای به دست آمد و سپس با میانگین گرفتن از جمع به دست آمده، میانگین اجتناب از عدم اطمینان محاسبه شد. نمره ۳ به بالا بیانگر گرایش به اجتناب از عدم اطمینان و نمره ۰ به پایین، بیانگر گرایش به فرهنگ ریسک‌پذیری است. با توجه به جدول فوق می‌توان چنین عنوان کرد که گرایش شهروندان به اجتناب از عدم اطمینان بیشتر است (میانگین = ۳/۹۴). بنابراین به نظر می‌رسد افراد در نمونه آماری مجموعه‌سنت‌ها و قوانین محکمی برای باورها و

بررسی تأثیر
ارزش‌های فرهنگی...
بررسی تأثیر

رفتارهای خود دارند و در برابر ایده‌ها و رفتارهای غیرمعمول ناشکیبا هستند. در این فرهنگ‌ها نیازی احساسی و عاطفی به قوانین و قواعد وجود دارد. مردم اجباری درونی دارند که مشغول باشند و سخت کار کنند. در چنین فرهنگ‌های در برابر نوآوری و ابداع مقاومت می‌شود و در انگیزش شخصی، امنیت مسئله مهمی تلقی می‌شود.

برای ارزیابی و سنجش متغیر فاصله قدرت از شش گویه استفاده شده است. این متغیر در سطح سنجش ترتیبی و در قالب طیف لیکرت و به شکل پنج گزینه‌ای طراحی شده بود که بعد از جمع زدن گویه‌های رتبه‌ای، متغیری فاصله‌ای به دست آمد و سپس با میانگین گرفتن از جمع به دست آمده، میانگین فاصله قدرت محاسبه شد. نمره ۳ به بالا بیانگر گرایش به فاصله قدرت و نمره ۳ به پایین، بیانگر گرایش به توزیع قدرت است. با توجه به جدول فوق می‌توان نشان داد که نمونه آماری تقریباً در میانه و متمایل به فاصله قدرت قرار دارد (میانگین = ۳/۳۷). بنابراین مردم در نمونه آماری سلسه‌مراتب را که در آن هر کس جای مشخصی دارد، می‌پذیرند. سلسه‌مراتب منعکس‌کننده نابرابری ذاتی است. بنابراین فروضستان انتظار دارند که وظایفشان به آنها گفته شود و رهبر شایسته کسی است که قدرتمند ولی خیرخواه باشد.

سرانجام برای ارزیابی و سنجش متغیر هویت ملی از سی گویه استفاده شده است. این متغیر در سطح سنجش ترتیبی و در قالب طیف لیکرت و به شکل پنج گزینه‌ای طراحی شده بود که بعد از جمع زدن گویه‌های رتبه‌ای، متغیری فاصله‌ای به دست آمد و سپس با میانگین گرفتن از جمع به دست آمده، میانگین هویت ملی محاسبه شد. نمره ۵ بیانگر هویت ملی بالا و نمره ۱، بیانگر هویت ملی پایین است. با توجه به جدول فوق می‌توان نشان داد که هویت ملی شهروندان در نمونه آماری تقریباً بالاتر از حد متوسط قرار دارد (میانگین = ۳/۶۵).

جدول ۳. نتایج آزمون نسبت احتمال

سطح معنی داری	درجه آزادی	کای اسکوئر	لگاریتم درست‌نمایی	مدل
			۲۵۹/۴	مدل صفر
۰/۰۰	۴	۴۰/۳	۲۱۹	مدل نهایی

جدول ۳ نتایج آزمون نسبت احتمال مدل را نشان می‌دهد. این آزمون در واقع آزمون نسبت احتمال مدل نهایی به مدلی صفر است که ضرایب تمامی پارامترها در آن برابر با عدد صفر است. با توجه به معنی داری مقدار کای اسکوئر (۴۰/۳۸) در سطح خطای کوچک‌تر از ۱/۰۱ می‌توان چنین گفت که مدل نهایی توانسته است مدل صفر را مستقی می‌کند. به عبارت دیگر، مدل رگرسیونی مدل مناسبی است و متغیرهای مستقل به خوبی قادرند تا تغییرات هویت ملی را تبیین کنند.

جدول ۴. آزمون نکویی برازش

	کای اسکوئر	درجه آزادی	سطح معنی داری
پیرسون	۳۷۵	۳۹	۰/۶۹
انحراف	۲۱۹	۳۹	۱/۰۰

جدول ۴ نتایج آزمون نکویی برازش را نشان می‌دهد. این جدول نشان‌دهنده نتیجهٔ دو آمارهٔ کای اسکوئر پیرسون و کای اسکوئر انحراف را نشان می‌دهد. طبق نتایج جدول، سطح معنی داری نتیجهٔ هر دو آمارهٔ کای اسکوئر پیرسون و انحراف بزرگ‌تر از ۰/۰۵ است. ازین‌رو، مدل رگرسیونی مدل مناسبی است.

جدول ۵. مقادیر ضریب تعیین پزوودو

کاکس و نل	۰/۱۷
نیجل کرک	۰/۲۴
و مکفادن	۰/۱۵

جدول ۵ مقادیر آماره‌های ضریب تعیین پزوودو (شامل سه ضریب تعیین کاکس و نل^۱، نیجل کرک^۲ و مکفادن^۳) را نشان می‌دهد که تقریب‌های ضریب تعیین در رگرسیون خطی هستند که در رگرسیون ترتیبی استفاده می‌شوند. همان‌طور که در جدول فوق آمده است، مقادیر هر سه آماره مربوط به ضریب تعیین پزوودو فاصله نسبتاً زیادی با عدد ۱ دارند و

1. Cox and Snell
2. Nagelkerke
3. McFadden

توانسته‌اند تنها بین ۱۵ تا ۲۴ درصد از واریانس هویت ملی در بین شهروندان کرمانی را تبیین کنند. به عبارت دیگر، میزان نسبتاً کمی از واریانس پارامتر هویت ملی توسط مدل موردنظر تبیین شده و بیشترین میزان این واریانس تحت تأثیر دیگر پارامترهایی است که در مدل نیامده‌اند و در نتیجه به عنوان متغیرهای مستقل بررسی نشده‌اند.

جدول ۶. برآوردهای پارامتر

		β_1	β_2	β_3	β_4	β_5	β_6	فاصله اطمینان
عرض از مبدا	[NI = 1.00]	۰/۶۹	۰/۷۴	۰/۸۵	۱	۰/۳۵	-۰/۷۷	۲/۱۵
	[NI = 2.00]	۳/۳۰	۰/۷۳	۲۰/۱	۱	۰/۰۰	۱/۸۶	۴/۷۴
برآوردها	MF1	۰/۰۲	۰/۰۳	۰/۳۰	۱	۰/۰۵۷	۰/۰۵	۰/۰۹
	IC2	۰/۱۲	۰/۰۶	۴/۱۷	۱	۰/۰۴	۰/۰۰	۰/۲۵
	UA3	-۰/۰۲	۰/۰۶	۰/۱۱	۱	۰/۷۴	-۰/۱۵	۰/۱۰
	PD1	۰/۰۹	۰/۰۴	۵/۶۴	۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۱۷

بررسی تأثیر
ارزش‌های فرهنگی...
...

جدول ۶ با عنوان برآوردهای پارامتر مهم‌ترین جدول برای تفسیر میزان تأثیر رگرسیونی هریک از متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته هویت ملی است. در این جدول برای برآوردهای پارامتر، خطای انحراف استاندارد آنها، آزمون‌های معنی‌داری و فواصل اطمینان برای تمامی پارامترهای مدل به تفکیک آمده است. منتهی تأکید اصلی در اینجا بر معنی‌داری برآوردها و آزمون والد است. همان‌طور که یافته‌ها نشان می‌دهد، تأثیر متغیرهای جمع‌گرایی و فاصله قدرت بر میزان هویت ملی شهروندان کرمانی در سطح خطای کوچک‌تر از $۰/۰۵$ معنی‌دار است. همچنین ضریب و جهت تأثیر این دو متغیر بر هویت ملی مثبت است؛ یعنی همراه با افزایش مقادیر این دو متغیر، احتمال افزایش میزان هویت ملی افزایش می‌یابد.

همچنین مقدار برآورد متغیر فردگرایی/جمع‌گرایی برابر با $۰/۱۲$ است و این نشان می‌دهد که با فرض ثابت ماندن تأثیر تمامی متغیرهای مدل، افزایش یک واحد در متغیر فردگرایی با افزایش $۰/۱۲$ واحد در نسبت‌های لگاریتم متغیر وابسته هویت ملی همراه

خواهد بود. به عبارتی، افرادی که دارای ارزش‌های فرهنگی جمع‌گرایانه هستند، نسبت به کسانی که ویژگی‌های فردگرایانه دارند از میزان هویت ملی بیشتری برخوردار هستند و احتمال بیشتری وجود دارد که در طبقات بالاتر هویت ملی قرار بگیرند.

از سوی دیگر مقدار برآورد متغیر فاصله قدرت برابر با 0.09 است و این نشان می‌دهد که با فرض ثابت ماندن تأثیر تمامی متغیرهای مدل، افزایش یک واحد در متغیر فاصله قدرت با افزایش 0.09 واحد در نسبت‌های لگاریتم متغیر وابسته هویت ملی همراه خواهد بود. به عبارتی، افرادی که دارای ارزش‌های فرهنگی با میزان فاصله قدرت زیاد هستند، نسبت به کسانی که ویژگی‌های فرهنگی با میزان ارزش‌های قدرت کم دارند، از میزان هویت ملی بیشتری برخوردارند و احتمال بیشتری وجود دارد که در طبقات بالاتر هویت ملی قرار بگیرند.

بحث و نتیجه‌گیری

تحلیل ثانویه این پژوهش که بر روی جوانان شهر کرمان انجام شد، نشان داد که میزان هویت ملی شهروندان کرمانی بالاتر از حد متوسط است. این بدین معناست که احساس تعلق خاطر و وفاداری آنان به مؤلفه‌هایی نظیر سرزمین و جغرافیا، فرهنگ، اجتماع و نظام سیاسی در سطحی بالاتر از حد متوسط قرار دارد. از سوی دیگر، میزان ارزش‌های فرهنگی نظیر جمع‌گرایی، پدرسالاری، فاصله قدرت و اجتناب از عدم اطمینان در حد نسبتاً بالایی قرار دارد و تصویری از ارزش‌های فرهنگی یک جامعه نسبتاً سنتی را بازنمایی می‌کند. همچنین، تجزیه و تحلیل داده‌ها حاکی از آن است که تأثیر متغیرهای جمع‌گرایی و فاصله قدرت بر میزان هویت ملی شهروندان معنی دار و ضریب و جهت تأثیر این دو متغیر بر هویت ملی مثبت است. البته یافته‌ها نشان می‌دهد که متغیرهای ریسک‌پذیری و پدرسالاری بر میزان هویت ملی شهروندان تأثیر معناداری نداشتند.

همان‌طور که یافته‌ها نشان می‌دهد، افرادی که دارای ارزش‌های فرهنگی جمع‌گرایانه هستند، نسبت به کسانی هستند که ویژگی‌های فردگرایانه دارند، از میزان هویت ملی بیشتری برخوردارند. بر اساس نتایج تحقیق، اکثر افراد مورد مطالعه تمایلات جمع‌گرایانه بالایی دارند. این بدان معناست که شهروندانی که وفاداری آنان به رعایت قواعد و قوانین اجتماعی بیشتر از ضوابط و قوانین فردی است، در برابر هویت‌های

جمعی و گروهی احساس مسئولیت و تعلق خاطر بیشتری دارند و به طبع به بالاترین نماد هویت جمعی یعنی هویت ملی، این احساس وفاداری و تعلق خاطر قابل توجه است. اساساً در جوامع فردگرا منافع فردی بر منافع ملی و جمعی اولویت دارد و در مقابل فرهنگ جمع گرایانه به موضوعات گروهی و ملی حساسیت و احساس مسئولیت بالایی دارد و دستاوردهای ملی نیز بر نتایج افرادی اولویت دارد.

در چارچوب نظریه ارزش‌های فرهنگی و با توجه به نتایج پژوهش، این ایده تقویت می‌شود که افرادی که در فرهنگ جمع گرا متولد می‌شوند از همان ابتدا زیستن در گروه‌های منسجم و دارای پیوندهای ارتباطی قوی مانند خانواده را تجربه می‌کنند و در قبال اطاعت بی‌چون و چرا از آن، تحت حمایت و پشتیبانی سایر اعضاء قرار می‌گیرند.

آنان به تدریج می‌آموزند که خود را بخشنی از جمع بدانند و به همین نحو تمایز و ناهمسانی خود با دیگران را درک و از آن آگاهی می‌یابند. این احساس تعلق و تمایز، از خانواده آغاز و به گروه قومی و ملی و تحت عنوان «ما» یا گروه خودی بسط می‌یابد. به این ترتیب، گروه خودی در جوامع جمع گرا منبع عمدۀ هویت فردی، اجتماعی و ملی محسوب می‌شود. لذا به مؤلفه‌های سرزمینی، تاریخی، فرهنگی و سیاسی خود حساس‌تر هستند و برای حفظ و صیانت از آن علاقه‌بیشتری از خود نشان می‌دهند. در مقابل، کسانی که گرایش‌های فرهنگی آنان با فردگرایی همراه است، کمتر به هویت‌های جمعی از جمله هویت ملی علاقه نشان می‌دهند و واپسگی و تعلق خاطر کمتری به آن دارند.

نتایج این تحقیق همچنین نشان می‌دهد که افرادی که دارای ارزش‌های فرهنگی با میزان بالای فاصلۀ قدرت هستند، نسبت به کسانی که ویژگی‌های فرهنگی با میزان کم فاصلۀ قدرت دارند، از میزان هویت ملی بیشتری برخوردارند. به نظر می‌رسد در جامعه مورد بررسی این پژوهش، افراد وجود توزیع نابرابر قدرت در سطوح مختلف اجتماع را پذیرفتند و به آن به عنوان یک ارزش فرهنگی توجه دارند. آنان نابرابری‌های ذاتی را پذیرا هستند، فرهنگ سلسله‌مراتبی را در عرصه کار، زندگی خانوادگی، اجتماع، اقتصاد و سیاست ارج می‌نهند و این بخشی از فرهنگ ملی و وجه تمایز و ناهمسانی آنان با جوامعی است که به تساوی قدرت در امور مختلف ارزش می‌دهند و هیچ‌گونه نابرابری و سلسله‌مراتب قدرت را مطلوب نمی‌دانند. در افرادی که دارای ارزش فرهنگی با فاصلۀ قدرت بالا هستند، اطاعت محض از سطوح عالی قدرت نهادینه شده است؛ لذا

حفظ و صیانت از میراث سیاسی و سرزمینی که مهم ترین مؤلفه هویت ملی است، اولویت می‌باید. آنان به تاریخ و فرهنگی که مملو از تفاصل قدرت و شوکت است، ارج می‌نهند و آن را به عنوان بخشی از چیستی و کیستی خود پذیرفته‌اند. در چنین فرهنگی رهبر ایده‌آل کسی است که قدرتمند، ولی خیرخواه است و از فروضت و شهروند عادی انتظار می‌رود آنچه از سمت هرم قدرت انعکاس می‌یابد پذیرد و نجام دهد.

به این ترتیب بخشی از دیدگاه هاست در خصوص نقش و تأثیر ارزش‌های فرهنگی بر پدیده‌ها و زمینه‌های سیاسی و اجتماعی نظری هویت ملی تأیید می‌شود. در پژوهش حاضر ارزش‌هایی مثل جمع‌گرایی و فاصله و سلسله‌مراتب قدرت همانند چسبی اعضای جامعه را به یکدیگر پیوند می‌دهد و به آنها هویت می‌بخشد. این ارزش‌های فرهنگی درونی ترین بخش فرهنگ عامه محسوب می‌شود که بر اساس آن فرهنگ‌ها از یکدیگر تمایز می‌شوند. این تمایزبخشی می‌تواند قسمتی از تمایز و افراق درونی در هویت ملی را تبیین کند؛ آنگاه که آگاهی و شناخت افراد از خود و دیگران، مبتنی بر تمایز شکل می‌گیرد و افراد بخشی از تفاوت و ناهمسانی از سایر واحدهای جمعی را در ارزش‌های فرهنگی خود می‌یابند. لذا هیچ تفکر، قضاوت، ارزیابی و هویتی نمی‌تواند از پایگاه‌ها و بنیان‌های اجتماعی و فرهنگی خود مجزا باشد و انسان‌ها به عنوان موجوداتی اجتماعی و فرهنگی متأثر از شیوه‌های خاص فرهنگی، دارای تفکر و احساس و رفتارهای منحصر به فردی هستند که بخشی از احساس تعلق آنان به سرزمین، تاریخ، اجتماع و سیاست یعنی هویت ملی را منعکس می‌کند.

منابع

- آشوری، داریوش (۱۳۷۳). *دانشنامه سیاسی*. تهران: مروارید.
- آشوری، داریوش (۱۳۸۹). *دانشنامه سیاسی (فرهنگ اصطلاحات و مکتب‌های سیاسی)*. تهران، مروارید.
- احمدی، حمید (۱۳۸۲). هویت ملی ایرانی در گستره تاریخ. *فصلنامه مطالعات ملی*، ۱۵، ۴۷-۹.
- احمدی، حمید (۱۳۷۷). *قومیت و قومگرایی در ایران: افسانه و واقعیت*. تهران: نشر نی.
- بارت، مارتین (۱۳۸۱). شکل‌گیری هویت ملی در کودکی و نوجوانی. ترجمه محمود شهابی، مجله رشد آموزش علوم اجتماعی، ۲، ۸۵-۹۶.
- تونیس، فردیناند (۱۳۸۱). *گمايشافت و گزلاشفت، در جامعه سنتی و جامعه مدرن*. ترجمه منصور انصاری، تهران: نقش جهان.
- جنکیز، ریچارد (۱۳۸۱). *هویت اجتماعی*. ترجمه تورج یاراحمدی، تهران: نشر شیرازه.
- حاجیانی، ابراهیم (۱۳۷۹). *جهانی شدن و هویت ملی*. *فصلنامه مطالعات ملی*، ۵ (۵)، پنجم، ۱۱۱-۱۳۰.
- شهرام‌نیا؛ سید امیر مسعود؛ مهرابی کوشکی، راضیه و پورنجم، مهدیه (۱۳۹۳). بررسی تأثیر شبکه‌های اجتماعی بر میزان هویت ملی (مطالعه موردی: دانشجویان دانشگاه اصفهان). *فصلنامه پژوهش‌های راهبردی سیاست*، ۳ (۹)، ۱۲۱-۱۴۱.
- صنیع اجلال، مریم (۱۳۸۴). *درآمدی بر فرهنگ و هویت ملی*. تهران: مؤسسه مطالعات ملی.
- گل محمدی، احمد (۱۳۸۱). *جهانی شدن، فرهنگ، هویت*. تهران: نشر نی.
- گیدزن، آتنوی (۱۳۸۵). *تجدد و تشخّص؛ جامعه و هویت شخصی در عصر جدید*. ترجمه ناصر موقفیان، تهران: نشر نی.
- محسنی، نیک‌چهره (۱۳۷۵). *ادراک خود از کودکی تا بزرگسالی*. تهران: انتشارات بعثت.
- میرمحمدی، داوود (۱۳۸۳). *گفتارهایی درباره هویت ملی در ایران*. تهران: مؤسسه مطالعات ملی.
- هرمیداس باوند، داود (۱۳۷۷). *چالش‌های برون و هویت ایرانی در طول تاریخ*. مجله اطلاعات سیاسی-اقتصادی، ۱۲۹، ۶۰-۷۱.

- Bruner, J. S. (1990). *Acts of Meaning*. Cambridge: Harvard University Press.
- Craig, I. (1998). *Experiencing Identity*. London: Sage Publications.
- Eagly, A.H, (1987). Sex Differences in Social Behavior: a Social Role Interpretation. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Gellner, E. (1983). Nations and Nationalism: New Perspectives on the Past. Oxford: Basil Blackwell.
- Hall, S. (1991). Old and New Identities, Old and New Ethnicities, in *Culture, Globalization and the World-System*. A. D. King (ed.), Basingstoke: Macmillan, 41-68.
- Hallowell, A. I. (1955). *Culture and Experience*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.

- Hobsbawm, E. J. (1992). *Nations and Nationalism Since 1780*. 2nd edition, Cambridge: Cambridge University Press.
- Hofstede, G. (1980). *Culture's Consequences*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Hofstede, G. (1990). A reply and comment on Joginder P. Singh: "Managerial culture and work-related values in India." *Organization Studies*, 11, 103–106.
- Hogg, M. A., & Terry, D. J. (2000). Social identity and self-categorization processes in organizational contexts. *Academy of Management Review*, 25 (1), 121-140.
- Huntington, S. P. (2004). Who Are We? the Challenges to America's National Identity. New York: Simon & Schuster.
- Luria, A. R. (1981). *Language and Cognition* (J. V. Wertsch, Trans.). New York: Wiley.
- Mead, G. H. (1934). *Mind, Self, and Society*. Chicago: University of Chicago Press.
- Moscovici, S. (1988). Notes towards a description of social representations. *European Journal of Social Psychology*, 18, 211–250.
- Nisbett, R. E. & Cohen, D. (1996). *Culture of Honor: the Psychology of Violence in the South*. Boulder, CO: Westview Press.
- Robertson, C. & Fadil, P. A. (1999). Ethical decision making in multinational organizations: A culture-based model. *Journal of Business Ethics*, 19, 385-392.
- Shweder, R. A. & Sullivan, M. A. (1993). Cultural psychology: Who needs it? *Annual Review of Psychology*, 44, 497–523.
- Triandis, H. C. (1989). The self and social behavior in differing cultural contexts. *Psychological Review*, 93, 506–520.
- Triandis, H. C. (1996). The psychological measurement of cultural syndromes. *American Psychologist*, 51, 407–415.
- Vitell, S. J., Nwachukwu, S. L. & Barnes, J. H. (1993). The effects of culture on ethical decision making: An application of Hofstede's typology. *Journal of Business Ethics*, 12, 753-760.

فصلنامه علمی- پژوهشی

۲۲

دوره هشتم
شماره ۱
۱۳۹۴ بهار

Investigating the Effect of Cultural Values on National Identity; (Case Study of Kerman's Citizens)

Hamid Nassaj¹

Raziye Mehrabi Kushki²

Mahmoud Reza Rahbar Ghazi³

Mahdiye Pour Ranjbar⁴

Abstract

National identity is the most comprehensive and important level of identity in all social systems, which is influential in all domains of culture, society and politics. Considering the significance of national identity as the most component of social order and integrity, the present study investigates the indices of national identity. Accordingly, the effect of cultural values on citizens' attitudes towards national identity is to be studied. The present study is a survey research and the required data were collected via a researcher-made questionnaire. The population included the youth aged 16 to 40 years old in Kerman City, among whom 270 participants were selected as the sample size. The results of the research indicate that the degree of values of pluralism, patriarchy, power distance and avoidance of uncertainty are at relatively high levels. Furthermore, citizens' national identity is at the moderate level. In addition, the findings indicate that the effect of variables of pluralism and power distance has significant effects on citizens' national identity, and the coefficient and direction of the effect of this two variables on national identity is positive. In other words, participants who enjoy pluralist cultural values have more degree of national identity than those who have individualist characteristics and the first group are more likely to be located at higher classes of national identity than the second group. Also, the results indicate that participants who have cultural values with high power distance have more degree of national identity than those who have cultural characteristics with low degree of power distance. The findings indicate that variables of risk-taking and patriarchy have no significant effect on the degree of citizens' national identity.

Keywords: Pluralism / Individualism, Patriarchy / Matriarchy, Power distribution / Power distance, Avoidance of uncertainty / Risk taking, National identity

IJCR

1

Abstract

1. Assistant Professor of Political Sciences, University of Isfahan. h.nassaj@ase.ui.ac.ir
2. Ph.D. Student of Political Sciences, University of Isfahan. ehrabi_allame@yahoo.com
3. Assistant professor of Political Sciences, University of Isfahan. rahbargazi@gmail.com
4. M.A. in Political Sciences, University of Isfahan. m.purranjbar@gmail.com

Bibliography

- Ahmadi, H. (1377 [1998 A.D]). *Qumiyat va qum gerāyi dar Irān: afsāneh va vāqeyat*. Tehrān: Našr-e Ney.
- Ahmadi, H. (1382 [2003 A.D]). *Huviyat-e meli-e irāni dar gostareh-ye tārix. Faslnāmeh-ye motāle'āt-e meli*, 15, 9-47.
- Āšuri, D. (1373 [1994 A.D]). *Dānešnāmeh-ye Siyāsi*. Tehrān: Morvārid.
- Āšuri, D. (1389 [2010 A.D]). *Dānešnāmeh-ye Siyāsi (Farhang-e Estelāhāt va Maktab hā-ye Siyāsi)*. Tehrān: Morvārid.
- Baret, M. (1381 [2002 A.D]). Šek giri-e huviyat-e meli dar kudaki va nujavani. translated by: Šahābi, M. *Majaleh-ye rošd-e āmuzeš-e 'olim-e ejtemā'i*, 2, 85-96.
- Bruner, J. S. (1990). *Acts of Meaning*. Cambridge, Harvard University Press.
- Craig, I. (1998). *Experiencing Identity*. London: Sage Publications.
- Eagly, A.H. (1987). Sex Differences in Social Behavior: A Social Role Interpretation. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Gellner, E. (1983). Nations and Nationalism: New Perspectives on the Past. Oxford: Basil Blackwell.
- Giddens, A. (1385 [2006 A.D]). *Tajadod va Tašaxos, Jāme'eh va Huviyat-e Šaxsi dar 'Asr-e Jadid*. (Persian translation of Modernity and self - Identity: Self and society in the late modern age), translated by: Movaqaqiyān, N. Tehrān: Našr-e Ney.
- Gol Mohamadi, A. (1381 [2002 A.D]). *Jahāni Šodan, Farhang, Huviyat*. Tehrān: Našr-e Ney.
- Hājiyāni, E. (1379 [2000 A.D]). *Jahāni šodān va huviyat-e meli. Faslnāmeh-ye motāle'āt-e meli*, 2 (5), 111-130.
- Hall, S. (1991). Old and New Identities, Old and New Ethnicities,' in Culture, Globalization and the World-System. A. D. King (ed.), Basingstoke: Macmillan, 41-68.
- Hallowell, A. I. (1955). *Culture and Experience*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Hermidās Bāvand, D. (1377 [1998 A.D]). *Čaleš hā-ye Borun va Huviyat-e Irāni dar Tul-e Tārix*. Majaleh-ye etelā'āt-e siyāsi- eqtesādi, 129.
- Hobsbawm, E. J. (1992). *Nations and Nationalism Since 1780*. 2nd edition, Cambridge: Cambridge University Press.
- Hofstede, G. (1980). *Culture's Consequences*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Hofstede, G. (1990). A reply and comment on Joginder P. Singh: "Managerial culture and work-related values in India." *Organization Studies*, 11, 103–106.
- Hogg, M. A., & Terry, D. J. (2000). Social identity and self-categorization processes in organizational contexts. *Academy of Management Review*, 25 (1), 121-140..
- Huntington, S. P. (2004). Who Are We? The Challenges to America's National Identity. New York: Simon & Schuster.
- Jenkins, R. (1381 [2002 A.D]). *Huviyat-e Ejtemā'i*. (Persian translation of Social identity), translated by: Yār Ahmadi, T. Tehrān: Našr-e Širāzeh.
- Luria, A. R. (1981). *Language and Cognition* (J. V. Wertsch, Trans.). New York: Wiley.
- Mead, G. H. (1934). *Mind, Self, And Society*. Chicago: University of Chicago Press.

- Mir Mohamadi, D. (1383 [2004 A.D]). *Gofšār hā-yi Darbāreh-ye Huviyat-e Meli dar Irān*. Tehrān: Mo'aseseh-ye Motāle'āt-e Meli.
- Mohseni, N. (1375 [1996 A.D]). *Edrāk-e Xud az Kudaki tā Bozorgsāli*. Tehrān: Entešārāt-e Be'sat.
- Moscovici, S. (1988). Notes towards a description of social representations. *European Journal of Social Psychology*, 18, 211–250.
- Nisbett, R. E. & Cohen, D. (1996). *Culture of Honor: The Psychology of Violence in the South*. Boulder, CO: Westview Press.
- Robertson, C. & Fadil, P. A. (1999). Ethical decision making in multinational organizations: A culture-based model. *Journal of Business Ethics*, 19, 385–392.
- Šahrām Niyā, S. A.M., Mehrābi Kuški, R. & T Purrajkbar, M. (1393 [2014 A.D]). Barresi-e ta'sir-e šabakeh hā-ye ejtemā'i bar mizān-e huviyat-e meli (motāle'eh-ye moredi: dānešjuyān-e Dānešgāh-e Esfahān. *Faslnāmeh-ye Pažuheš hā-ye Rāhbordi-e Siyāsat*, 3 (9), 121-141.
- Sani' Ejlāl, M. (1384 [2005 A.D]). Darāmadi bar Farhang va Huviyat-e meli. Tehrān: Mo'aseseh-ye Motāle'āt-e Meli
- Shweder, R. A. & Sullivan, M. A. (1993). Cultural psychology: Who needs it? *Annual Review of Psychology*, 44, 497–523.
- Tonnies, F. (1381 [2002 A.D]). *Gemeinschaft & Gesellschaft, darJāme'eh-ye Sonati va Jāme'eh-ye Modern*. translated by: Ansāri, M. Tehrān: Naqš-e Jahān.
- Triandis, H. C. (1989). The self and social behavior in differing cultural contexts. *Psychological Review*, 93, 506–520.
- Triandis, H. C. (1996). The psychological measurement of cultural syndromes. *American Psychologist*, 51, 407–415.
- Vitell, S. J., Nwachukwu, S. L. & Barnes, J. H. (1993). The effects of culture on ethical decision making: An application of Hofstede's typology. *Journal of Business Ethics*, 12, 753-760.